

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120248483
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120248483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu VEGO MARKETING s.r.o., so sídlom Timravy 12, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 672 695, právne zast. JUDr. Natália Kubáňová, advokátka, so sídlom Zsigmonda Móricza 5707/8, 929 01 Dunajská Streda, pracovisko Alžbetínske námestie 1203, 929 01 Dunajská Streda proti žalovanému Asociácia vonkajšej reklamy, so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 30 809 819, právne zast. HUTTA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bezekova 3225/13, 841 02 Bratislava, IČO: 51 284 871 v konaní o zaplatenie 2.410 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/27/2020-148 zo dňa 7. júna 2021 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/27/2020-148 zo dňa 7. júna 2021 p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.410 Eur s prísl. a náhrady trov konania. Žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že dňa 10.06.2019 podal žalobca vzájomnú žalobu na zaplatenie 2.410,- Eur z titulu zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu, ktorá predstavovala náhradu za zničené reklamné zariadenia vo forme finančnej náhrady. Uvedenú vzájomnú žalobu podal žalobca v konaní 63Cb/36/2019, ktorú okresný súd uznesením pod sp. zn. 63Cb/36/2019-133 zo dňa 22.01.2020 vylúčil na samostatné konanie. Žalobca tvrdil, že na odstránenie reklamných zariadení ho žalovaný nevyzval, neurčil mu lehotu na odstránenie a pri ich odstraňovaní využil služby inej spoločnosti. Pri odstránení a prevoze zariadení došlo k značnému poškodeniu vlastníctva žalobcu. Tieto sa nedajú použiť, ani opraviť. Uvedenú skutočnosť žalobca zistil dňa 07.08.2018, keď prevzal odstránené reklamné zariadenia, o čom bol spísaný Protokol o prevzatí. Reklamné zariadenia žalobcu boli uschované v spoločnosti Kalina - Kov, s.r.o., ktorú spoločnosť žalovaný nespomínal a žalobca nevie, z akého dôvodu sa tam nachádzajú reklamné zariadenia, polámané tyče a na čí pokyn. Reklamné zariadenia pri ich odstraňovaní boli zničené v dôsledku ľahostajného a nezodpovedného postupu a konania žalovaného. Žalovaný mal podľa názoru žalobcu prizvať žalobcu k odstráneniu zariadení, aby sa zabezpečilo, že nedôjde k ich porušeniu. V tomto smere žalobca poukázal na ust. § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 420 ods. 1 OZ a § 442 ods. 1 OZ. Keďže žalovaný nezabezpečil náležitý dohľad nad činnosťou inej osoby, pri ktorej došlo ku škode, tak za ňu následne zodpovedá. Škodu podľa všetkého spáchal podnikateľ Q. J., ktorého si najal žalovaný,

aby namiesto neho odstránil reklamné zariadenia žalobcu. Za zničené reklamné zariadenia si žalobca uplatnil finančnú náhradu, ktorú odôvodnil od ceny výroby týchto zariadení. Výroba jedného reklamného zariadenia v rozmere 3x2 m2 je vo výške 1.040,- Eur a v rozmere 5,1x2,4 m2 vo výške 1.370,- Eur. Žalovaný zničil žalobcovi dve reklamné zariadenia, jeden v rozmere 3x2 m2 a druhý o rozmere 5,1x2,4 m2, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 2.410,- Eur. Z obsahu objednávky ohľadne odstraňovania reklamných zariadení nevyplýva, o aké reklamné zariadenia sa jednalo a nevyplýva ani odkiaľ a koho reklamné zariadenia sa mali odstrániť a táto skutočnosť nevyplýva ani z faktúry.

3. Okresný súd uviedol, že žalovaný nárok žalobcu neuznal a poukázal na to, že žalobcovi škodu nespôsobil. Tvrdil, že vo vzájomnej žalobe a teda žalobe vylúčenej na samostatné konanie súdom, žalobca jednoznačným spôsobom neuviedol, akú právnu povinnosť mal žalovaný porušiť. Žalobca uvádzal len to, že na odstránenie reklamných stavieb ho žalovaný nevyzval, resp. neurčil mu lehotu na ich odstránenie. Následne uvádza, že žalovaný mal prizvať žalobcu k odstraňovaniu jeho reklamných zariadení, aby sa zabezpečilo, že nedôjde k ich porušeniu. Žalobca však neuvádza, z čoho žalovanému vyplývajú tieto povinnosti. Žalovaný preto tvrdil, že žiadny právny predpis neukladal žalovanému tieto povinnosti, čo skonštatoval už aj tunajší súd v konaní 9C/15/2019-131. Uvedené povinnosti nevyplývali žalovanému ani zo zmluvy so žalobcom, nakoľko žalovaný s ním nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu. Tieto povinnosti nemožno odvodiť ani od generálnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Žalovaný si prevenčnú povinnosť uloženú týmto ustanovením splnil tým, že odstránenie reklamných stavieb žalovaného objednal za odplatu u podnikateľa, ktorý sa ich odstraňovaním profesionálne zaoberá. Po ich odstránení zaplatil podnikateľovi odplatu a objednal aj ich uskladnenie na stráženom pozemku, hoci žiadny právny predpis to žalovanému neukladá. Keďže žalovaný neporušil žiadnu právnu povinnosť, nebol splnený jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a z tohto dôvodu je žaloba nedôvodná. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody.

4. Žalovaný uviedol, že žalobca ohľadne vzniku škody predložil Protokol o prevzatí 5 reklamných stavieb zo dňa 07.08.2018 a 4 fotografie. Z týchto dokladov na prvý pohľad vyplýva, že ho žalobca pozmeňoval. Sú tam vpisované perom slová a podľa farby vpisovaného textu je zrejmé, že sa použili najmenej 3 perá s rozdielnymi náplňami. Vpisovanie textu teda bolo urobené podľa všetkého aj v rozdielnom čase. Fotografie, ktoré žalobca k žalobe pripojil nepreukazujú, že mu škoda vznikla. Z nich sa nedá zistiť, kedy, kde a kým boli vyhotovené tieto fotografie a čo presne zachytávajú. Na týchto fotografiách sú zobrazené na nejakej záhrade nejaké kovové rúry a nejaké reklamné plochy, ktoré sa jednoznačným a nezameniteľným spôsobom nedajú identifikovať, že boli súčasťou odstránených reklamných stavieb / zariadení. Uvedené fotografie boli ako dôkaz predložené aj do iného súdneho konania vedeného na tunajšom súde v konaní č. 9C/46/2019 a predložila ich iná obchodná spoločnosť spoločníka žalobcu. Táto si tiež voči žalovanému uplatňuje náhradu škody, avšak za úplne iné 3 reklamné stavby. Na základe predložených dôkazov zo strany žalobcu mal žalovaný za to, že vôbec nie je preukázané, že žalobcovi nejaká škoda vznikla. Tento nepredložil riadne relevantné a hodnoverné dôkazy ohľadne výšky škody, ale len dve faktúry, ktorými údajne bola v roku 2016 vyúčtovaná výroba nejakých 7ks pre žalovaného neznámych reklamných zariadení. Z predložených dokladov sa nedajú vyvodiť žiadne vlastnosti a technické špecifikácie týchto reklamných zariadení, čím nie je možné zistiť to, či dve z nich a ktoré z nich boli totožné s dvoma reklamnými stavbami, ktoré žalobcovi odstránil žalovaný. Nedá sa ani zistiť, či fakturované reklamné zariadenia boli aspoň trocha porovnateľné s tými, ktoré žalovaný ako reklamné stavby žalobcovi odstránil. Reklamné zariadenia, ktoré žalovaný odstraňoval pozostávali z reklamnej plochy a z nosnej konštrukcie reklamných plôch. Žalobca však na jednej strane predkladá fotodokumentáciu, z ktorej je zreteľné neporušenie reklamných plôch, čím sú ďalej využiteľné, avšak na druhej strane tvrdí, že došlo k ich absolútnemu zničeniu a predkladá faktúry, ktorými sa vyúčtovala výroba celej reklamnej stavby, vrátane výroby reklamnej plochy. Žalobca sa nevyjadril ani k príčinnej súvislosti medzi údajným porušením povinnosti žalovaným a vznikom škody na strane žalobcu. Uviedol len, že pri odstránení, prevoze došlo k značnému poškodeniu jeho vlastníctva. Z uvedeného teda nie je zrejmé, kedy došlo k vzniku škody, či pri odstraňovaní, resp. pri prevoze, pri vydaní žalobcovi, resp. po jeho vydaní. Zároveň žalovanému nebolo zrejmé, z akého dôvodu pripojil i oznámenia Mesta Zlaté Moravce z roku 2017, keďže tieto sú irelevantné pre posúdenie danej veci, keďže reklamné zariadenia žalobcu na základe právoplatných a vykonateľných súhlasov Mesta Zlaté Moravce boli vydané až v roku 2018.

5. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného poukázal na ust. § 3 OZ, v zmysle ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do

práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické, právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a ak by sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou. Žalobca tvrdil, že nie je pravdou, že by nepreukázal výšku škody, ktorú odvodzuje od faktúr, pri ktorých neoddeliteľnou súčasťou bol presný rozpis zariadení s ich rozmermi a cenou ich vyhotovenia. K Preberaciemu protokolu zo dňa 07.08.2018 uviedol, že žalovaný uložil u tretej spoločnosti odstránené reklamné zariadenia, pričom odstránenie vykonala iná osoba. Pri prevzatí uvedených zariadení v spoločnosti Kalina - Kov, s.r.o., mal pán E. P. už pripravený Preberací protokol, ktorý sa písomne doplnil a každá zo strán má jedno vyhotovenie. Pán P. sa vie vyjadriť aj k stavu zariadení a ohľadne toho, na čí podnet boli tieto zariadenia u neho uschované. Spoločnosť VEGO M, s.r.o., je sesterská spoločnosť a preto od tejto spoločnosti žalobca prevzal zničené zariadenia spoločne rovnakými osobami a v ten istý deň, ako aj vo veci žalovaným označenej a vedenej na tunajšom súde. Fotodokumentácia preto bola vyhotovená pre obe spoločnosti naraz. Z tohto dôvodu navrhol žalobca výsluch pána E. P., I. E. a S. J.. Zotrvál na tom, že škoda bola spôsobená žalovaným, ktorý zodpovedá za konania spoločnosti, ktoré vykonávali pre neho prácu. Žalovaný mal zabezpečiť dohľad, aby ku škode nedošlo a poukázal na ust. § 415 - § 417 Občianskeho zákonníka.

6. Žalovaný v duplikate zotrval na písomnom vyjadrení k žalobe. Mal za to, že žalobca ani následne nevie uviesť konkrétne ustanovenia akéhokoľvek právneho predpisu, z ktorých by vyplývali povinnosti žalovaného, na základe ktorých zakladá zodpovednosť žalovaného za škodu. Žalobca len všeobecne poukázal na ust. § 3 OZ, ktorý upravuje všeobecný zákaz výkonu práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný uviedol, že v danom prípade aplikácia § 3 OZ vôbec neprichádza do úvahy, keďže žalovaný ako združenie odstránil reklamné stavby žalobcu ako nútený výkon na základe exekučného titulu, ktorým boli vykonateľné súhlasy mesta na odstránenie nepovolených reklamných stavieb vydaných Stavebným úradom Mesta Zlaté Moravce podľa § 88 ods. 7 písm. b) Stavebného zákona, ktoré boli vydané dňa 13.11.2017. Odstránením reklamných stavieb žalobcu nedošlo zo strany žalovaného k výkonu žiadneho práva, ani k výkonu žiadnej povinnosti vyplývajúcej z občianskoprávneho vzťahu, ako to nevyhnutne predpokladá ust. § 3 OZ. Došlo len k nútenému výkonu exekučných titulov, ktorými boli vykonateľné súhlasy mesta na odstránenie nepovolených reklamných stavieb žalobcu. Žalovaný preto označil žalobu za zjavne neopodstatnenú, a to i s poukazom na čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, keď majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva, pričom podľa čl. 20 ods. 5 Ústavy SR sa pripúšťajú zásahy do vlastníckeho práva, ak ide o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom a ak ide o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti pre ochranu verejného poriadku alebo práv a slobôd iných. Ustanovenia § 88 ods. 6 - 8 Stavebného zákona sú podľa žalovaného konkretizáciou týchto článkov Ústavy SR, na základe ktorých sa neposkytuje ochrana vlastníctva nepovolených reklamných stavieb a umožňuje sa zasiahnuť do vlastníckeho práva vlastníkov nepovolených reklamných stavieb ich odstránením, a to aj proti ich vôli a na ich náklady. Oprávnenie odstrániť nepovolenú reklamnú stavbu príslušný stavebný úrad udeľuje oprávneným osobám, vrátane žalobcu, a to výlučne ako dôsledok protiprávneho správania sa vlastníka reklamnej stavby, ktorého sa dopustil tým, že postavil svoju reklamnú stavbu bez stavebného povolenia. Ak teda boli splnené predpoklady podľa § 88 ods. 7 Stavebného zákona na to, aby stavebný úrad vydal súhlas na odstránenie nepovolenej reklamnej stavby a k jej odstráneniu došlo výlučne na základe a v súlade s týmto súhlasom stavebného úradu podľa § 88 ods. 8 Stavebného zákona, tak došlo k oprávnenému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka nepovolenej reklamnej stavby, ktorý je ho povinný strpieť, ako následok svojho protiprávneho konania, čo zároveň vylučuje, aby mu vzniklo právo domáhať sa od kohokoľvek náhrady škody, ktorej vznik a rozsah odvodzuje výlučne od tohto právom arobovaného zásahu do jeho vlastníckeho práva. Odstránením stavby sa rozumie podľa Stavebného zákona úplná likvidácia (demolácia) stavby, v dôsledku čoho prestane existovať ako samostatná vec v právnom zmysle. Výsledok odstránenia reklamnej stavby je teda jej zánik v právnom zmysle a vznik demolačného odpadu pozostávajúceho z konštrukčných zvyškov reklamnej stavby. Z tohto dôvodu považuje nárok žalobcu za nedôvodný. Žalovaný sa dopustil iba konania, ktoré mu právo dovoľuje, čím nie je daná protiprávnosť jeho konania. V prípade, že by boli súhlasy stavebného úradu na odstránenie reklamných stavieb zrušené neskôr po ich odstránení, na základe nezákonnosti podľa rozhodnutí správnych súdov v konaní o správnej žalobe, v takom prípade žalovaný pripustil možnosť domáhania sa náhrady škody. Žalobca však takéto rozhodnutie správneho súdu nepredložil. Tvrdil, že pri aplikácii práva treba uplatňovať zásadu „lus ex iniuria non orfitur" a v zmysle tejto zásady je neprípustné, aby protiprávne konanie zakladalo právo tomu, kto sa protiprávneho konania dopustil. Súčasne poukázal, že žalobca napriek vydaným súhlasom v novembri

2017 neodstránil dobrovoľne predmetné reklamné zariadenia v jeho vlastníctve, ktoré odstránil žalovaný až v júni 2018. Mal teda dostatok času, aby ich sám odstránil a predišiel tak možnosti odstránenia tretou osobou. Žalobca však sa rozhodol využiť tento čas na vylepovanie novej inzercie na tieto nepovolené reklamné stavby až do poslednej chvíle. Z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť. Žalobca si uplatňoval škodu od žalovaného vo výške 2.410,- Eur, pričom z vyjadrení žalobcu nie je zrejmé, či je to škoda za 3 odstránené reklamné zariadenia, resp. dve.

7. Žalobca ďalej uviedol, že zo svedeckých výpovedí je zrejmé, že zariadenia sa nachádzali na parcele svedka pána P. v Kalina-Kov, s.r.o., ako aj to, že na miesto, kde sa nachádzali, ich neuložili zamestnanci, ktorí reklamné zariadenie demontovali. Svedkovia M. a B. uviedli, že zariadenia nepíllili, neuložili na miesto, odkiaľ ich žalobca vyzdvihol a poukázal aj na pokrivenie tyčí. Spoločnosť svedka P. odstraňovala reklamné zariadenia, o čom mal vedomosť žalovaný. Nie je zrejmé, prečo s kým a akú úlohu mal L. J., ktorého navrhol v konaní vypočuť. Potvrdil svoje stanovisko o zodpovednosti žalovaného za škodu. Na určenie výšky škody navrhol znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctva.

8. Právny zástupca žalovaného sa vyjadril v tom smere, že svedkovia sa vyjadrili k 5 fotografiám, ktoré žalobca pripojil paradoxne okrem konania 9C/46/2019 aj do tohto konania, ako dôkazy k žalobe. V konaní však žalobca neuviedol, či tieto fotografie majú zobrazovať konštrukčné prvky dvoch reklamných stavieb, ktoré odstránil žalovaný žalobcovi a náhrada škody za ich odstránenie je predmetom tohto konania alebo majú zobrazovať konštrukčné prvky troch reklamných zariadení, ktoré žalovaný odstránil obchodnej spoločnosti VEGO M, s.r.o., ktorá si uplatnila rovnako voči žalovanému náhradu škody za ich odstránenie v konaní č. 9C/46/2019 vedenom na OS Banská Bystrica. Počas konania č. 9C/46/2019 spoločnosť VEGO M, s.r.o. tvrdila, že na fotodokumentácii sú zobrazené výlučne konštrukčné prvky z jej troch reklamných stavieb, ktoré odstraňoval žalovaný, teda tvrdí, že nezobrazujú konštrukčné prvky odstránených reklamných stavieb iných vlastníkov, čiže ani dvoch reklamných stavieb žalobcu, ktoré mu žalovaný odstránil a sú predmetom tohto konania. Z tohto dôvodu považoval fotodokumentáciu z konania č. 9C/46/2019 za právne irelevantnú. Zo svedeckých výpovedí k tejto fotodokumentácii vyplynulo, že len dve fotky z piatich zobrazujú pozemok pána P., resp. jeho spoločnosti Kalina - Kov, s.r.o., na ktorý svedkovia H. M. a R. B. odviezli aj dve reklamné stavby žalobcu po ich demontovaní a odkiaľ ich pán P. vydal žalobcovi. Tieto dve fotky sú súčasťou súdneho spisu v konaní pred tunajším súdom pod sp. zn. 9C/46/2019 na č. l. 16 a č. 17. Ide o dve fotografie, ktoré žalobca pripojil k žalobe v tomto konaní a na ktorých sú zachytené reklamné plochy z odstránených reklamných stavieb. Na týchto fotografiách však nie je zobrazené žiadne ohnutie akýchkoľvek tyčí. O zostávajúcich troch fotografiách, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v konaní pred tunajším súdom pod sp. zn. 9C/46/2019 č. l. 13, 14 a 15 a na ktorých je zobrazené iba ohnutie nejakých tyčí, svedkovia zhodne uviedli to, že tieto fotografie nezobrazujú pozemok pána P., resp. jeho spoločnosti, na ktorých svedkovia H. M. a R. B. odviezli reklamné stavby žalobcu po ich demontovaní a odkiaľ ich E. P. vydal žalobcovi. Títo svedkovia zhodne uviedli, že vôbec nevedia, o aký pozemok ide, kto ho vlastní alebo ho užíva a ani aké ohnuté tyče tieto fotografie vôbec zachytávajú. O tom, aký pozemok tieto tri fotografie zachytávajú sa žalovaný dozvedel z iných výsluchov v konaní pred OS Banská Bystrica, sp. zn. 9C/46/2019, a to z výsluchov zamestnancov obchodnej spoločnosti VEGO M, s.r.o., t. j. kde je jediným konateľom a spoločníkom Ing. H. R., ktorý bol súčasne vždy aj jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti žalobcu. Z výsluchov týchto zamestnancov obchodnej spoločnosti VEGO M, s.r.o., I. E. a S. J., ktorí pracujú aj pre žalobcu sa žalovaný dozvedel, že tieto tri fotografie boli robené u nich v sklade. Z tohto vyplýva, že títo svedkovia pracujú aj pre žalobcu a zhodne potvrdili, že tieto fotografie neboli vyhotovené na pozemku E. P., resp. jeho spoločnosti, z ktorého potom E. P. vydával jednak konštrukcie z troch odstránených reklamných stavieb obchodnej spoločnosti VEGO M, s.r.o. a jednak z dvoch odstránených reklamných stavieb žalobcovi. Potom i žalobcove tvrdenie o tom, že svedkovia H. M. a R. B. na miesto viditeľné na fotke demontované zariadenia neuložili je pravdivé, avšak iba v tom, že H. M. spolu so R. B. naozaj neuložili konštrukcie odstránených reklamných stavieb na pozemku, ktorý zobrazujú tieto tri fotografie. Tieto zobrazujú už sklad obchodnej spoločnosti VEGO M, s.r.o., ktorý je aj skladom žalobcu. Medzi stranami nebolo sporné, že by žalovaný vydal konštrukcie jeho odstránených reklamných stavieb v mieste jeho skladu v Bystrici a sám žalobca predkladá fotodokumentáciu o tom, že tieto zariadenia prevzal z pozemku E. P. I ďalšie tvrdenia svedkov H. M. a R. B., že materiál na fotke je ohnutý je v podstate pravdivý, ale len v tom smere, že predmetné tri fotografie naozaj zachytávajú nejaké bližšie neidentifikovateľné ohnuté tyče, avšak podľa výsluchu I. E. a S. J., tieto fotografie zobrazujú pozemok, kde sa nachádza sklad nielen obchodnej spoločnosti VEGO M, s.r.o., ale aj sklad žalobcu. Nepreukazujú tieto fotografie, z čoho tieto tyče pochádzali alebo na čo boli určené, ani to, kto ich ohol, či ich ohol sám

konateľ a spoločník žalobcu Ing. H. R., niektorí z jeho zamestnancov alebo tretia osoba. Žalovaný však nevie uviesť odkiaľ pochádzajú ohnuté tyče, ktoré zobrazujú tieto tri fotografie. Z tohto dôvodu žalovaný odmieta, že by pri odstraňovaní reklamných zariadení žalobcu až do ich vydania akýmkoľvek spôsobom ich poškodil, čo potvrdili i svedkovia E. P., ktorý vydával odstránené reklamné stavby žalobcov, i ako aj H. M. a R. B., ktorý osobne odstraňovali reklamné stavby žalobcu. Všetci tieto svedkovia, teda E. P., H. M. a R. B. jednoznačne potvrdili, že potom čo H. M. a R. B. odstránili reklamné stavby žalobcu, tak všetky ich konštrukčné prvky umiestnili na pozemok spoločnosti Kalina-Kov, s.r.o., z ktorého ich následne E. P. vydal žalobcovi. Uvedení svedkovia potvrdili, že k poškodeniu odstránených reklamných stavieb žalobcu nedošlo a žalobcovi boli vydané v stave, ktorý umožňoval ich ďalšie použitie. Poukázal i na výsluch svedkov pred OS Bratislava III zo dňa 30.09.2020 pod sp. zn. 21Cd/1/2020. K návrhom na vykonanie dôkazov zo strany žalobcu žalovaný uviedol - výsluch svedka Q. J. považuje za nehospodárny, keďže na základe výsluchu E. P., ktorý vypovedal v konaní pred OS Banská Bystrica sp. zn. 9C/46/2019 potvrdil, že podnikateľ Q. J. reklamné stavby žalobcu v skutočnosti vôbec neodstraňoval, neuskladnil a ani ich nevydal žalobcovi. Tieto vykonal iba obchodná spoločnosť E. P. Kalina-Kov, s.r.o., a to na základe ústne uzavretej zmluvy s týmto podnikateľom. Došlo teda k subdodávke podľa § 538 Obchodného zákonníka. Rovnako považoval i návrh žalobcu na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom za neopodstatnený z dôvodu, že žalobca zatiaľ nepreukázal a neunesol dôkazné bremeno ohľadne zodpovednosti žalovaného za škodu. Nepreukázal, že žalovaný porušil nejakú právnu povinnosť, že došlo ku vzniku škody na jeho majetku a existuje pritom i príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom škody. Z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť.

9. Okresný súd uviedol, že nepripustil návrh žalobcu na vykonanie dôkazov výsluchom svedka p. J. a na znalecké dokazovanie vzhľadom k tomu, že p. J. neodstraňoval reklamné zariadenia žalobcu, ani ich neuskladnil, tieto vykonal prostredníctvom p. P. a zatiaľ súd nemal preukázané ani naplnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu žalovaným.

10. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že vzhľadom na predmet žaloby skúmal, či sú naplnené podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorú si žalobca voči nemu uplatnil vo výške 2.410,- Eur s príslušenstvom. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 415 a potom následne § 420 OZ, je porušenie povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody a zavinenie. Uvedené predpoklady pre vznik nároku musia byť splnené súčasne, inak zodpovednosť za škodu nevznikne. Žalobca odôvodňoval protiprávnosť konania žalovaného tým, že žalobcu nevyzval a neurčil mu lehotu na odstránenie reklamných zariadení, ktoré v zmysle súhlasu Mesta Zlaté Moravce bol oprávnený odstrániť žalovaný, pričom pri odstraňovaní, prevoze došlo k značnému poškodeniu týchto zariadení, ktoré sa následne nedali použiť, ani opraviť. Z tohto dôvodu žalobca tvrdil, že žalovaný nezabezpečil náležitý dohľad nad činnosťou inej osoby, ktorá spôsobila škodu. Žalovaný pritom zodpovedá aj za vznik škody spôsobenej inou osobou, ktorú si na demontáž reklamných zariadení objednal. Žalovaný sa v konaní bránil, že k takýmto povinnostiam ho nezaväzuje žiaden právny predpis, ani zmluva. Uvedené bolo konštatované i v konaní č. 9C/15/2019 vedenom na tunajšom súde. Medzi žalobcom a žalovaným nebol zmluvný vzťah a preto tieto povinnosti mu nevyplývali ani zo zmluvy. Tieto povinnosti nemožno vyvodiť ani z generálnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ, keďže odstránenie reklamných stavieb žalobcu si žalovaný objednal u podnikateľa, ktorý sa ich odstraňovaním profesionálne zaoberá. Následne boli uskladnené na stráženom pozemku, aj keď žiaden právny predpis žalovanému neukladá, aby takto neoprávnene umiestnené reklamné zariadenia pri ich odstraňovaní uskladnil. Okresný súd z tvrdení strán a z vykonaného dokazovania zistil, že predmetné reklamné zariadenia žalobcu boli odstraňované žalovaným, prostredníctvom ním objedanej osoby Q. J., ktorý si na výkon týchto prác objednal spoločnosť Kalina-Kov, s.r.o. Z ich výsluchov súd nemal preukázané tvrdenia žalobcu o tom, že by pri odstraňovaní reklamných zariadení žalobcu došlo ku škode, keďže to nevyplývalo z fotodokumentácie nachádzajúcej sa v súdnom spise č. 9C/46/2019 vedenom na OS Banská Bystrica na č. I. 16, 17, keďže len tieto reklamné zariadenia boli uskladnené na pozemku spoločnosti Kalina-Kov, s.r.o.. Uvedené nevyvrátili ani vyjadrenia zamestnancov žalobcu v konaní č. 9C/46/2019, ktorí sa však vyjadrovali k reklamným zariadeniam spoločnosti VEGO M, s.r.o. a nie k zariadeniam žalobcu v danom konaní.

11. Okresný súd skonštatoval, že z fotodokumentácie predloženej žalobcom v konaní nevyplýva, či išlo o reklamné zariadenie, ktoré bolo demontované žalovaným v zmysle podanej žaloby, či sú vlastníctvom žalobcu a kto prípadne popíliť alebo ohol súčasti tohto zariadenia. Z tvrdení uvádzaných žalobcom v žalobe teda nie je možné zistiť, kedy a v dôsledku čoho malo dôjsť k údajnej škode na jeho reklamných

zariadeniach, ktoré boli demontované a odstraňované žalovaným na základe súhlasov Mesta Zlaté Moravce zo dňa 13.11.2017 a prevzatých žalobcom až dňa 17.08.2018. I z Preberacieho protokolu je zrejmé, že O. H. R. prevzal od E. P. demontované zariadenia v počte 5 ks za dve spoločnosti a z predloženej fotodokumentácie nie je zrejmé, či sa jednalo o demontované reklamné zariadenia žalobcu, resp. spoločnosti VEGO M, s.r.o.. Na základe tohto okresný súd konštatoval, že nemá preukázaný predpoklad porušenie právnej povinnosti žalovaným, a to ani v zmysle ust. § 415 OZ a vzhľadom i na zásadu „právo nevzniká z bezprávia“ sa okresný súd priklonil k právnej argumentácii žalovaného, že podľa tejto zásady je neprípustné, aby protiprávne konanie, ktorým bolo neoprávnené umiestnenie reklamných zariadení žalobcu na území Mesta Zlaté Moravce, zakladalo právo žalobcovi na to, aby si uplatňoval nárok na náhradu škody voči tomu, kto len na základe súhlasu Mesta Zlaté Moravce vykonal nútený výkon odstránenia týchto nelegálne postavených zariadení. § 88 ods. 7 Stavebného zákona umožňuje stavebnému úrad vydať súhlas na odstránenie nepovolenej reklamnej stavby oprávnenej osobe, ktorým bol žalovaný. Tento oprávnenie zasiahol do vlastníckeho práva žalobcu, ako vlastníka nepovolenej reklamnej stavby, ktorý bol povinný strpieť odstránenie reklamnej stavby, pod ktorým pojmom možno rozumieť aj úplnú likvidáciu, demoláciu stavby. Jej odstránením zaniká stavba ako vec v právnom zmysle a vzniká demolačným odpad, pozostávajúci z konštrukčných zvyškov reklamnej stavby. Tieto boli vydané žalobcovi, pričom z vyjadrení svedkov súd zistil, že tieto boli mu odovzdané v takom stave, aby mohli byť využiteľné na účel, ktorému slúžili. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd skonštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania protiprávneho konania žalovaným, pričom vzhľadom k nepreukázaniu tohto predpokladu, súd už následne nemusel skúmať ďalšie a to výšku škody, resp. príčinnú súvislosť medzi protiprávnym porušením povinnosti a vznikom škody a žalobu preto zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania okresný súd uviedol, že žalovaný bol v konaní úspešný, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalobcu v celosti.

13. Voči rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Nestotožnil sa so záverom okresného súdu, že medzi žalobcom a žalovaným nebol zmluvný vzťah a preto k žiadnemu porušeniu nedošlo zo strany žalovaného, nakoľko mu to nevyplývalo zo zmluvy a ani Občiansky zákonník sa nevzťahuje na daný problém. Uviedol, že žalobca inú právnu ochranu nemá, než sa opierať na zákonom - Ústavou garantované vlastnícke práva. Nie je mu zrejmé, ako súd z uvedeného môže vychádzať v rozhodnutí. Jedna vec je, že podľa Stavebného zákona mala žalovaná právo k odstráneniu, avšak žiaden zákon jej nedáva právomoc exekútora, s ktorou právomocou sa žalovaný neustále obhajuje. Žalovaný si počas celého konania podľa žalobcu myslí, že je v pozícii exekútora a na základe Exekučného zákona má právo zasahovať do práv tretích osôb, lebo mu na to dáva právo ust. § 88 ods. 7 písm. b) Stavebného zákona. Žalobca trval na tom, že spôsob konania žalovaného je nezákonný. Uviedol, že žalovaný nie je správnym orgánom, nemal ani uloženú žiadnu povinnosť, ba ani splnomocnenie od stavebného orgánu. Reklamné zariadenia žalobcu sa rozhodol odstrániť z vlastnej vôle a pri ich odstraňovaní bol viazaný Občianskym zákonníkom (OZ).

14. Žalobca poukázal na ust. § 3 ods. 1 a 2 OZ a uviedol, že na základe všeobecných ustanovení OZ a s poukazom na dobré mravy mal žalovaný riešiť daný stav miernou formou, aby tým predišiel konfliktom a vzniku sporov.

15. K výške škody žalobca uviedol, že ju preukázal faktúrami, v ktorých neoddeliteľnou súčasťou bol presný rozpis zariadení s ich rozmermi a cenou ich vyhotovenia. Spôsob výpočtu preukázal listinnými dôkazmi.

16. Žalobca namietol, že súd pri rozhodovaní nebral do úvahy vyjadrenia svedkov I. E. a S. J. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2020, ktorý uviedli, že reklamné zariadenia boli poškodené a nedajú sa už použiť, pričom presne opísali, v akom rozsahu boli poškodené. Poukázal aj na výpoveď svedka H. M. zo dňa 30.09.2020, ktorý uviedol, že na miesto viditeľné na fotke demontované zariadenia neuložil. Uvedeným poukázal aj na to, že materiály na fotke sú ohnuté a zničené a rovnako vypovedal aj svedok R. B.. Na základe uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že zariadenia sa nachádzali na parcele svedka P. ako boli ohnuté, zničené a znehodnotené. Škoda bola podľa žalobcu spôsobená žalovaným, ktorý zodpovedá za konania spoločnosti, ktoré vykonávali pre neho prácu a žalovaný bol povinný zabezpečiť dohľad nad ich prácou, aby ku škode nedošlo podľa § 415 a § 417 OZ.

17. Žalobca uviedol, že na odstránenie reklamných zariadení ho žalovaný nevyzval a neurčil mu lehotu na ich odstránenie. Reklamné zariadenia boli odstránené využitím služby inej spoločnosti bez vedomia žalobcu. Pri odstránení došlo k poškodeniu vlastníctva žalobcu, reklamné zariadenia sú zničené, nedajú sa použiť ani opraviť. Uvedené zistil dňa 07.08.2018 pri ich prevzatí, o čom bol spísaný protokol o prevzatí. Mal za to, že žalovaný ho mal prizvať k odstráneniu zariadenia, aby sa zabezpečilo, že nedôjde k ich porušeniu a zničeniu.

18. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 415, § 417, § 420 a § 442 OZ a mal za to, že príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vzniknutou škodou je jednoznačne preukázaná. Svedok E. P. dňa 30.09.2020 vo výpovedi uviedol, že ho p. L. J. požiadal o úschovu reklamných zariadení, pričom nespomenul, že by vykonával aj demontáž so svojimi zamestnancami. Potvrdil, že odovzdávajúcí protokol pripravil žalovaný, ako aj to, že fotodokumentácia, ku ktorej sa vyjadrovali svedkovia ohľadne zničenia konštrukcie bola urobená na pozemku v jeho vlastníctve. Spoločnosť svedka P. odstraňovala reklamné zariadenia, o čom mal vedomosť žalovaný. Doteraz nie je žalobcovi jasné, akú úlohu mal p. L. J. pri odstraňovaní reklamných zariadení, preto navrhol žalobca jeho výsluch, avšak súd jeho návrh bez odôvodnenia odmietol.

19. Žalobca s poukazom na ust. § 220 ods. 2 CSP uviedol, že má za to, že súd sa riadne nevysporiadal s navrhnutými dôkazmi, nevysvetlil jasne a výstižne svoje rozhodnutie, neuviedol z akých dôkazov a z akého dôvodu vychádzal a z akého dôvodu na ostatné dôkazy nebral ohľad. Zotrval na tom, že okresný súd nesprávne vec posúdil a tým dospel k nesprávnemu skutkovému záveru. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 389 CSP a aby ho podľa § 391 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

20. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a vecne správny, ako aj za náležite odôvodnený. Dôvody odvolania žalobcu označil za neopodstatnené a odvolanie chaotické.

21. Žalovaný uviedol, že žalobca v úvode odvolania právne absurdným spôsobom napadol súd prvej inštancie za bod 35 odôvodnenia jeho rozsudku, ktorý sa však v tomto rozsudku ani nenachádza, keďže má iba 26 bodov. Žalobca vytkol súdu, že nesúhlasí s jeho záverom, že medzi žalobcom a žalovaným nebol zmluvný vzťah a preto k žiadnemu porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného nedošlo a zároveň ustanovenia Občianskeho zákonníka sa nevzťahovali na daný problém. Uvedenú námietku žalobcu označil žalovaný za nepochopiteľnú, pretože súd prvej inštancie nikde vo svojom rozsudku neskonštatoval, že by sa na predmet konania nevzťahoval Občiansky zákonník. Naopak v bode 25 odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne uviedol, že vec posudzoval podľa § 415 a § 420 OZ, avšak dospel k právnemu záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania protiprávneho konania zo strany žalovaného, čo je prvým nevyhnutným predpokladom, ktorý musí byť preukázaný podľa § 420 OZ.

22. K námietke žalobcu, že žalovaný si v celom konaní myslí, že má postavenie exekútora, žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie nikde vo svojom rozsudku neskonštatoval, že by žalovaný bol exekútorom alebo mal právomoc exekútora podľa Exekučného zákona. Taktiež namietol, že žalovaný si ani nemyslí, ani v konaní nikdy netvrdil, že združenie je exekútorom a že pri odstraňovaní reklamných stavieb na základe súhlasov vydaných príslušnými stavebnými úradmi postupuje podľa Exekučného zákona. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie za účelom zdôraznenia právnej argumentácie prirovnal odstraňovanie reklamnej stavby na základe súhlasu príslušného stavebného úradu vydaného podľa Stavebného zákona k nútenému výkonu rozhodnutí, ktoré v rámci exekučného konania uskutočňujú súdni exekútori. Takéto ilustratívne prirovnanie v minulosti použil aj Ústavný súd SR vo svojom náleze PL.ÚS 3/2016-86 zo 14.06.2017, ktorým rozhodol o ústavnosti ust. § 88 ods. 7 a 8 Stavebného zákona, na základe ktorých boli žalobcovi odstránené jeho nelegálne reklamné stavby. Plénum Ústavného súdu SR v tomto náleze uviedlo, že sa stotožňuje so stanoviskom vlády SR, v zmysle ktorého „Súčasná konštrukcia právnej úpravy zabezpečuje záujmovému združeniu len postavenie akéhosi vykonávateľa, čo znamená, že sa z neho nestáva nositeľ verejnej moci a teda jeho činnosť nemožno napádať z toho titulu, že verejná moc má byť v rukách orgánov verejnej moci. Situáciu možno v krajnom prípade prirovnať k postaveniu exekútorov, nakoľko títo sú taktiež v zásade súkromnými osobami vykonávajúcimi slobodné povolanie, ale v zmysle zákona sú štátom splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov.“

23. Žalovaný ďalej uviedol, že nikdy v konaní netvrdil a ani okresný súd v napadnutom rozsudku nikde neskonštatoval, že by žalovaný bol správnym orgánom. Rovnako ani súd, ani žalovaný neuvádzali, že by stavebný úrad udelil splnomocnenie na odstránenie reklamných stavieb žalobcu a že odstrániť reklamné stavby bolo ich povinnosťou. Opätovne poukázal na ust. § 88 ods. 8 Stavebného zákona, podľa ktorého záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb je oprávnené po doručení súhlasu stavebného úradu s odstránením reklamnej stavby odstrániť reklamnú stavbu na náklady vlastníka reklamnej stavby. Žalovaný má za to, že každý kto vie čítať text s porozumením, tak po prečítaní tohto ustanovenia Stavebného zákona pochopí, že žiadne splnomocnenie od stavebného úradu na odstránenie reklamných stavieb sa nevyžaduje. Z tohto ustanovenia musí pochopiť aj to, že zákonné oprávnenie odstrániť reklamnú stavbu vznikne Asociácii až na základe súhlasu vydaného príslušným stavebným úradom, čo sa práve stalo v prípade nelegálnych reklamných stavieb žalobcu, ktoré sú predmetom konania.

24. Ohľadom argumentácie žalobcu v súvislosti s § 3 OZ a poukazom na dobré mravy žalovaný odkázal na svoje písomné stanoviská, ktoré predložil v konaní pred súdom prvej inštancie. Kategoricky odmietol, že by sa voči žalobcovi dopustil konania v rozpore s dobrými mravmi a zdôraznil, že protiprávne konal žalobca. Žalobca postavil na území Mesta Zlaté Moravce bez stavebného povolenia (na čierno) svoje dve reklamné stavby. Tieto postavil na cudzích pozemkoch bez vedomia ich vlastníkov, čím protiprávne zasiahol do ich vlastníckeho práva. Potom, čo mu v novembri 2017 doručil stavebný úrad Mesta Zlaté Moravce súhlas na ich odstránenie, tak nielenže si ich sám neodstránil a súhlas stavebného úradu odignoroval, ale prostredníctvom svojich nelegálnych reklamných stavieb naďalej podnikal. Takto protiprávne by konal dodnes, ak by mu žalobca na základe súhlasu stavebného úradu jeho nepovolené reklamné stavby neodstránil. Žalobca v odvolaní však odvolaciemu súdu nespomenul, prečo si sám neodstránil svoje nelegálne reklamné stavby potom, ako mu stavebný úrad Zlaté Moravce doručil súhlas na ich odstránenie, čím mohol predísť ich odstráneniu zo strany združenia. Žalovaný zdôraznil, že nelegálne reklamné stavby žalobcu odstránil až po 7 mesiacoch odo dňa, kedy žalobcovi boli doručené súhlasy stavebného úradu Zlaté Moravce na ich odstránenie.

25. K námietkam žalobcu v súvislosti s vyčíslením výšky škody žalovaný uviedol, že napriek tomu, že predmetom prvostupňového konania bola náhrada škody za odstránenie dvoch nelegálnych reklamných stavieb vo výške 2.410,- Eur, tak žalobca v odvolaní a v rozpore s jeho vlastnou vzájomnou žalobou z ničoho nič a hlavne nepravdivo najnovšie tvrdí, že mu mali byť odstránené až 3 nelegálne reklamné stavby, čím mu mala byť údajne spôsobená škoda až vo výške 3.780,- Eur. Počas celého konania pred súdom prvej inštancie pritom nič také netvrdil a ani v priebehu konania nepodal v tomto smere návrh na zmenu svojej žaloby. Napriek tomu, že ide o nepravdivé, vymyslené a teda aj ničím nepodložené tvrdenie žalobcu, tak ide aj o právne irelevantné tvrdenie pre odvolacie konanie, pretože podľa § 371 CSP v odvolacom konaní už nie je možná prípadná zmena žaloby. K prípadnej výške škody žalovaný dodal, že zisťovanie výšky škody je podstatné až vtedy, ak je preukázaný prvý základný zákonný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, ktorým je preukázanie porušenia právnej povinnosti zo strany škodcu. Keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania tohto predpokladu, čo ani nemohol, pretože žalovaný sa porušenia právnej povinnosti nedopustil, tak následné zisťovanie výšky škody by bolo nadbytočné. Stotožnil sa tak s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu, ktorý dospel k rovnakému záveru.

26. Žalovaný namieta vyjadrenia žalobcu v odvolaní, v ktorých tento účelovo vytrhol z celkového kontextu výpovedí svedkov niektoré ich tvrdenia, ktorých obsah prekrútil spôsobom, aby vytvoril klamlivú konštrukciu o tom, že mu mali byť vydané konštrukčné prvky (materiál) z jeho odstránených reklamných stavieb v poškodenom stave. Tvrdenia žalobcu v odvolaní pritom nezodpovedajú výsledkom dokazovania v konaní pred okresným súdom, v súvislosti s čím žalovaný zopakoval tvrdenia, ktoré v súvislosti so skutkovým stavom uviedol už pred súdom prvej inštancie. Pripomenul, že tvrdenia žalobcu tento preukazoval 5 fotografiami, ktoré pripojil k vzájomnej žalobe, rovnako ako ich pripojil k vzájomnej žalobe v inom konaní vedenom pod sp. zn. 9C/46/2019, kde sporovou stranou je spoločnosť VEGO M, s.r.o. K 5 fotografiám sa vyjadrili všetci svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí. Všetci svedkovia pritom k predmetným 5 fotografiam zhodne uviedli to, že len 2 fotografie z 5 zobrazujú pozemok svedka E. P., resp. jeho spoločnosti, na ktorých jeho zamestnanci - svedkovia H. M. a R. B. odviezli konštrukčné prvky z odstránených reklamných stavieb spoločnosti VEGO M s.r.o. a z dvoch odstránených reklamných stavieb žalobcu po ich odstránení. Tieto 2 fotky sú súčasťou súdneho spisu 9C/46/2019 na čl. 16 a

17. Jedná sa o tie 2 fotografie, na ktorých sú zachytené reklamné plochy z niektorých odstránených reklamných stavieb. Na týchto 2 fotografiách pritom nie je zobrazené žiadne ohnutie akýchkoľvek tyčí. O zostávajúcich 3 fotografiách, ktoré sú súčasťou súdneho spisu 9C/46/2019 na čl. 13-15, na ktorých je zobrazené iba ohnutie nejakých tyčí, všetci svedkovia zo spoločnosti Kalina - Kov, s.r.o. zhodne uviedli, že tieto nezobrazujú pozemok svedka E. P., resp. jeho spoločnosti, kde boli odvezené konštrukčné prvky z troch odstránených reklamných stavieb spoločnosti VEGO M a z dvoch odstránených reklamných stavieb žalobcu. Zhodne uviedli, že nevedia, o aký pozemok ide, kto ho vlastní alebo kto ho užíva, ani aké ohnuté tyče tieto fotografie zachytávajú. O aký pozemok ide, sa však v konaní dozvedeli sporové strany z výsluchu I. E. a S. J., zamestnancov spoločnosti VEGO M s.r.o., ktorí sú súčasne aj zamestnancami žalobcu, pretože títo uviedli, že 3 fotografie boli robené u nich v sklade, teda v sklade, ktorý je spoločný pre žalobcu, ako aj pre spoločnosti VEGO M s.r.o.

27. Žalovaný upozornil, že žalobca zavádza, ak tvrdí v odvolacom konaní, že svedkovia potvrdili, že demontované reklamné zariadenia na miesto viditeľné na fotografii neuložili. Svedkovia H. M. a R. B. nič také netvrdili, ani nepotvrdili. Uviedli iba, že nepoznajú miesto, ktoré zachytávajú tieto 3 fotografie, ktoré ako sa neskôr zistilo, zachytávajú pozemok spoločného skladu žalobcu a spoločnosti VEGO M s.r.o. Rovnako označil za klamstvo, ak žalobca uviedol, že svedkovia H. M. a R. B. údajne potvrdili, že reklamné zariadenia žalobcu sa nachádzali na parcele svedka Kanisa, ako aj boli ohnuté, zničené a znehodnotené. Títo svedkovia nikdy neuviedli, že by sa na pozemku svedka P. nachádzali konštrukčné prvky z troch odstránených stavieb spoločnosti VEGO M a z dvoch odstránených stavieb žalobcu, ktoré mali by mali akékoľvek poškodenie spočívajúce v ich ohnutí. Potvrdili iba to, že 3 predložené fotografie zachytávajú nejaké bližšie neidentifikovateľné ohnuté tyče, to však na týchto fotografiách vidí úplne každý. Keďže podľa výpovedí zamestnancov žalobcu I. E. a S. J. tieto fotografie zobrazujú pozemok, kde sa nachádza spoločný sklad žalobcu a spoločnosti VEGO M s.r.o., tak tieto 3 fotografie preukazujú iba to, že žalobca alebo spoločnosť VEGO M s.r.o. má alebo mali vo svojom sklade nejaké bližšie neidentifikovateľné ohnuté tyče. Nepreukazujú, z čoho tie tyče pochádzali, na čo boli určené, kto ich ohol. Žalovaný tiež upozornil, že spoločnosť VEGO M s.r.o. ako žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/46/2019 tvrdil, že tieto zobrazujú tyče z jeho odstránených troch reklamných stavieb a nie že zobrazujú tyče z dvoch reklamných stavieb žalobcu, ktoré sú predmetom tohto konania.

28. Žalovaný zdôraznil, že naďalej kategoricky odmieta, že by pri odstraňovaní alebo po odstraňovaní reklamných stavieb až do ich vydania akýmkoľvek spôsobom poškodilo odstraňované reklamné stavby žalobcu, resp. ich konštrukčné prvky. Potvrdili to výpovede svedkov v konaní pod sp. zn. 9C/46/2019. Nielen svedkovia H. M. a R. B., ktorí osobne odstraňovali 3 reklamné stavby spoločnosti VEGO M s.r.o. a 2 reklamné stavby žalobcu, ale potvrdil to aj E. P., ktorý vydal ich materiál konateľovi spoločnosti VEGO M s.r.o. O. H. Vozárovi, ktorý je aj jediným konateľom žalobcu. Svedkovia uviedli, že materiál vydali v nepoškodenom stave, ktorý umožňoval ich využitie na postavenie nových reklamných stavieb. Ku skutkovému stavu zotrval žalovaný na tvrdeniach, ktoré uviedol v konaní pred okresným súdom.

29. K námietke, že súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz - výsluch podnikateľa Q. J. žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie správne nepripustil vykonať tento dôkaz, čo odôvodnil na poslednom pojednávaní dňa 07.06:2021. Týmto návrhom sa žalobca snažil iba zbytočne predĺžiť toto konanie, pričom veľmi dobre vedel, že výsluch tohto svedka pre objasnenie rozhodujúcich skutkových okolností prejednávanej veci nemôže priniesť nič nové. U podnikateľa Q. J. si žalovaný objednal a zaplatil mu jednak za odstránenie troch reklamných stavieb spoločnosti VEGO M s.r.o. a jednak za odstránenie dvoch reklamných stavieb žalobcu, ako aj za uskladnenie ich konštrukčných prvkov. Avšak až po odstránení týchto celkovo piatich reklamných stavieb sa žalovaný dozvedel, že podnikateľ Q. J. tieto reklamné stavby v skutočnosti vôbec neodstraňoval, neuskladnil ich konštrukčné prvky a ani ich nevydal konateľovi žalobcu a spoločnosti VEGO M s.r.o. Odstránenie týchto reklamných stavieb, uskladnenie ich konštrukčných prvkov a napokon aj ich vydanie v spoločnosti vykonala iba obchodná spoločnosť E. P. Kalina-Kov s.r.o., a to na základe ústne uzavretej zmluvy s podnikateľom Q. J.. Touto ústnou zmluvou došlo k tzv. subdodávke v zmysle § 538 ObZ, podľa ktorého zhotoviteľ diela môže poveriť jeho vykonaním inú osobu, ak zo zmluvy alebo z povahy diela nevyplýva nič iné, čo je bežné v podnikateľskej praxi. Keďže podnikateľ Q. J. vôbec nebol pri odstraňovaní reklamných stavieb, neuskladňoval ich, ani nebol prítomný pri ich vydaní, je zrejmé, že žiadnym spôsobom nemohol prispieť k objasneniu rozhodujúcich skutkových okolností prejednávanej veci. Žalobca o týchto skutočnostiach vedel ešte predtým, než podal návrh na doplnenie dokazovania, pretože prostredníctvom svojho právneho zástupcu formuloval otázky pre vypočutie svedkov na dožiadanom Okresnom súde Bratislava III. Z uvedeného dôvodu návrh

žalobcu na doplnenie dokazovania označil za snahu predĺžiť súdne konanie, čo odporuje zákonnej zásade hospodárnosti a rýchlosti konania.

30. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

31. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

32. Odvolací súd vychádzal v zmysle § 383 CSP zo skutkového stavu zisteného okresným súdom:.

33. Žalovaný ako záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa Stavebného zákona odstránil protiprávne zriadené reklamné zariadenia žalobcu, a to na základe súhlasu Mesta Zlaté Moravce zo dňa 13.11.2017 ku stavbám postaveným bez povolenia na Prílepskej ulici na pozemku s parc. č. KN, reg. C 11952/4, kat. ú. W. E. o ploche od 3 m² do 20 m² a na Továrenskej ulici na pozemku s parc. č. KN, reg. C 2871 v kat. ú. W. Moravce v súlade s ust. § 88 ods. 8 Stavebného zákona.

34. Okresný súd rozsudkom vo veci 63Cb/36/2019 zo dňa 13.11.2020 rozhodol o povinnosti spoločnosti VEGO MARKETING s.r.o., Banská Bystrica uhradiť Asociácii vonkajšej reklamy, Bratislava sumu 749,20 Eur s príslušenstvom ako cenu nákladov, ktoré vynaložila Asociácia z dôvodu odstraňovania protiprávne zriadených reklamných zariadení spoločnosti VEGO MARKETING s.r.o., Banská Bystrica v Zlatých Moravciach

35. Reklamné zariadenia žalobcu boli uschované v spoločnosti Kalina - Kov, s.r.o., kde žalobca dňa 07.08.2018 prevzal odstránené reklamné zariadenia, o čom bol spísaný Protokol o prevzatí.

36. Svedok E. P. bol prítomný pri odovzdávaní reklamných zariadení ich vlastníkom a potvrdil, že odovzdávané reklamné zariadenia nemali žiadne poškodenia, boli rozobrané jeho zamestnancami, dali sa ďalej zmontovať a použiť, keďže boli rozoberateľné.

37. Svedok H. M. uviedol, že jeho pracovnou náplňou je stavenie billboardov, železných konštrukcií, ich demontáž, montáž, ako i opravy. Pokiaľ sa vyjadril k reklamným zariadeniam v Zlatých Moravciach, uviedol, že reklamné plochy sa skladali z dreva a železa, ktoré boli v dezolátnom stave, železo bolo hrdzavé, ako aj šróby a drevo odpadávalo. Odstraňovania billboardov sa zúčastňoval so R. B.. Opísal následne odstraňovanie, pri ktorých použili rebrík, uvoľnili šróby, ktoré keď nešli povoliť odrezali, následne hydraulickou rukou naložili billboardy tak, aby sa nič neporušilo. Iné časti billboardu neboli pílené. Z odstránených reklamných zariadení zo Zlatých Moraviec by nemal problém vytvoriť nové reklamné zariadenie, ktoré by spĺňalo svoj účel.

38. Svedok R. B. sa vyjadril, že preglejky na reklamných zariadeniach boli staršie, napučané od poveternostných podmienok, šróby boli hrdzavé, preto niektoré museli rezať a už bolo vidno na zariadeniach, že neboli nové, ale opotrebované. Potvrdil rovnako súdu, že zo zdemontovaných reklamných zariadení bolo možné opäť postaviť plne funkčné nové reklamné zariadenie.

39. Svedok I. E., ktorý je zamestnancom VEGO M, s.r.o. a jeho náplňou je montáž a demontáž reklamných zariadení, lepenie billboardov a pod. potvrdil, že bol vyzdvihnúť reklamné zariadenia, označil ich za poškodené s tým, že kovové časti týchto zariadení boli ohnuté, dokrútené, popílené a výplňové časti boli poškodené, polámané, a to každé z nich. Zariadenia sa nachádzali pohodené na hŕbe pri ceste, pri ich odovzdávaní prítomný nebol. Dozvedel sa o tom od konateľa VEGO M, s.r.o..

40. Svedok S. J. vypovedal, že bol vyzdvihnúť poškodené časti billboardov, boli nepoužiteľné, nahádzané na kope, ktoré nahodili na auto a odviezli. Predmetné reklamné zariadenia neboli osadené v betóne. Tvrdil, že tieto sa nedali použiť, lebo boli poohýbané aj rozpílené. Kto vyhotovil túto fotodokumentáciu

sa nevedel vyjadriť. Súdu potvrdil, že fotodokumentácia na č. I. 14, 15 boli urobené u VEGO M, s.r.o. v sklade. Niektoré z nich sa dajú použiť, iné nie.

41. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

42. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie okresného súdu v zmysle námietok žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

43. Žalobca v odvolaní namietol záver okresného súdu, že medzi žalobcom a žalovaným nebol zmluvný vzťah, a preto k žiadnemu porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného nedošlo. Namietol tiež, že okresný súd uviedol, že ani Občiansky zákonník sa nevzťahuje na daný problém. Okresný súd však v rozpore s uvedenou námietkou v odôvodnení svojho rozhodnutia ustanovenia Občianskeho zákonníka aplikoval. Postupom podľa Občianskeho zákonníka preskúmal, či skutočne žalobcovi vznikla škoda tak, ako to tvrdil v žalobe, ktorou si uplatnil nárok na zaplatenie škody vo výške 2.410,- Eur.

44. Okresný súd zrozumiteľne vymedzil základné predpoklady, ktoré musí žalobca preukázať na to, aby mu mohol byť priznaný nárok na náhradu škody a odcitoval aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce problematiku náhrady škody. Správne ako prvé preskúmal, či je splnená základná podmienka nároku na náhradu škody, a to porušenie povinností žalovaného, či už povinnosti zákonnej alebo zmluvnej. Okresný súd pritom správne skonštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikol zmluvný právny vzťah. Správne tiež dospel k záveru, že nezistil ani porušenie takej povinnosti, ktorá by žalovanému vyplývala z niektorého z ustanovení platných právnych predpisov. Ani sám žalobca neoznačil konkrétne ustanovenie zákona, ktoré by bol žalovaný porušil, všeobecne sa iba domáhal toho, že žalovaný nevykonal dohľad nad činnosťou iných osôb, ktoré mu spôsobili škodu.

45. V danom prípade však žalobca úplne abstrahoval od podstaty oprávnenia žalovaného vykonať odstránenie reklamných stavieb, ktoré žalobca bez stavebného povolenia postavil na cudzích pozemkoch. Túto situáciu rieši Stavebný zákon č. 50/1976 Zb. (ďalej aj StZ), ktorý v ust. § 88 ods. 8 výslovne zveril právomoc odstrániť reklamnú stavbu postavenú bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním záujmovému združeniu vlastníkov reklamných stavieb registrovanému podľa Stavebného zákona. V konaní nebolo sporné, že žalovaný je záujmovým združením vlastníkov reklamných stavieb a ako taký má oprávnenie v zmysle § 88 ods. 8 StZ odstraňovať reklamné stavby postavené bez stavebného povolenia. Pokiaľ žalovaný zabezpečil odstránenie reklamnej stavby, a to aj prostredníctvom ďalších osôb, v jeho prípade išlo o splnenie povinnosti upravenej zákonom. Splnenie právnej povinnosti alebo realizácia zákonom upraveného práva nemôže byť vyhodnotená ako porušenie zákonnej povinnosti. Preto odstránením stavby zasiahol žalovaný do vlastníckeho práva žalobcu v zmysle zákona, a to práve z toho dôvodu, že konanie žalobcu porušovalo zákonom ustanovené pravidlá pre umiestnenie reklamnej stavby. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným teda nie je zmluvným vzťahom a zároveň žalovaný bol zákonom oprávneným subjektom na to, aby zabezpečil odstránenie nelegálnej stavby žalobcu.

46. Námietka žalobcu, že žalovaný nie je exekútorom a nemá ani oprávnenie exekútora je v danom prípade irelevantná, pretože ani okresný súd žalovaného za exekútora neoznačil. V danom prípade má oprávnenie vykonať odstránenie stavby žalovaný v zmysle Stavebného zákona, nie v zmysle Exekučného zákona. Odstránenie nepovolenej stavby v zmysle ust. § 88 ods. 8 StZ tak nemôže byť označené za nezákonný spôsob konania.

47. Námietka žalobcu, že žalovaný sa rozhodol reklamné zariadenia odstrániť z vlastnej vôle a nie je správnym orgánom, ani nemal uloženú žiadnu povinnosť, ba ani splnomocnenie od stavebného orgánu, je v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Ako vyplynulo zo spisu, tak žalovaný zabezpečil odstránenie nepovolenej reklamnej stavby na základe normatívneho aktu stavebného úradu, ktorý vydal súhlas s odstránením reklamnej stavby v zmysle ust. § 88 Stavebného zákona. Žalovaný sa tak nerozhodol odstrániť žalobcove reklamné zariadenia z vlastnej vôle, ale vykonal to na základe zákonného splnomocnenia upraveného v § 88 ods. 8 Stavebného zákona.

48. V tejto súvislosti namietol žalobca aj postup žalovaného, keď uviedol, že nebol vyzvaný k tomu, aby sa zúčastnil odstránenia reklamnej stavby alebo ju odstránil sám. Uvedené tvrdenie je opäť v

rozpore so zisteným skutkovým stavom a s právnou úpravou, pretože v zmysle § 88 ods. 7 StZ je na odstránenie reklamnej stavby primárne povinný jej vlastník. Aj vlastník stavby postavenej bez stavebného povolenia je subjektom zodpovedným za to, že porušuje zákon, a preto by primárne mal zabezpečiť súlad so zákonom on sám. Pokiaľ to nevykoná, zákon v záujme toho, aby účel zákona bol naplnený, označil iný subjekt, ktorý namiesto vlastníka stavby vykoná odstránenie reklamnej stavby postavenej bez stavebného povolenia, a tým subjektom je záujmové združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa tohto zákona (v danom prípade žalovaný), alebo týmto subjektom môže byť obec, ak ide o reklamnú stavbu v jej územnom obvode. V oboch prípadoch je odstránenie reklamnej stavby postavenej bez stavebného povolenia odstraňované na náklady vlastníka reklamnej stavby, už aj z tohto dôvodu by bolo pre vlastníka reklamnej stavby výhodnejšie, ak by sám zabezpečil súlad so zákonom a reklamnú stavbu odstránil sám. Žalobca však nepostupoval týmto spôsobom, naopak reklamné stavby, ktoré bez stavebného povolenia umiestnil na cudzích pozemkoch neodstránil napriek tomu, že stavebný úrad Mesta Zlaté Moravce vydal súhlas na odstránenie týchto stavieb. Keďže zo strany žalobcu nedošlo k dobrovoľnému odstráneniu stavieb, je pochopiteľné, že odstránenie musel zabezpečiť iný subjekt a v tom prípade už tento subjekt nebol povinný zabezpečovať prítomnosť vlastníka neoprávnenej stavby. Takáto povinnosť mu zo žiadneho z ustanovení Stavebného zákona, ani Občianskeho zákonníka nevyplýva.

49. Pokiaľ sa v tejto súvislosti domáha žalobca toho, že mal žalovaný postupovať podľa Občianskeho zákonníka, je nutné upozorniť na vzťah špeciálneho zákona ku zákonu všeobecnému (lex specialis derogat legi generali). Pre postup pri odstraňovaní reklamnej stavby umiestnenej bez stavebného povolenia je osobitným zákonom Stavebný zákon, podľa ktorého je nutné postupovať. Tento má pri postupe pri odstraňovaní čiernej stavby prednosť pred Občianskym zákonníkom.

50. Žalobca v odvolaní vyčíslil domnelú výšku škody, ktorá podľa jeho tvrdenia mala vzniknúť na základe ním tvrdeného porušenia právnej povinnosti žalovaným. Odhladnuc od toho, že si uplatnil v odvolaní väčšiu výšku náhrady škody než uplatnil žalobou, čo nie je v rámci civilného procesu prípustné, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že nie je dôvod zaoberať sa dokazovaním ohľadom výšky škody, pretože v konaní nebolo preukázané porušenie povinností žalovaným. Pokiaľ nedošlo k porušeniu povinností žalovaným, nemohlo dôjsť ani k príčinnej súvislosti medzi porušením povinností žalovaného a akoukoľvek škodou. Z uvedeného dôvodu preto nie je dôvod zisťovať výšku škody, ktorá mu podľa názoru žalobcu vznikla.

51. Žalobca v odvolaní namietol, že súd nebral do úvahy vyjadrenia svedkov, ktorí podľa jeho interpretácie uviedli, že reklamné zariadenia boli poškodené a nedajú sa použiť. V tejto súvislosti sa aj odvolací súd priklonil k záverom okresnému súdu, rovnako ako k argumentácii žalovaného, ktorú prezentoval nielen v konaní pred súdom prvej inštancie, ale aj v odvolacom konaní, že z výpovedí svedkov nie je možné dospieť k záveru tvrdenému žalobcom. Vzhľadom na skutočnosť, že reklamné zariadenia bola odstraňované nielen žalobcovi, ale aj spriaznenej obchodnej spoločnosti VEGO M s.r.o., v konaní nebolo ani stotožnené, či tie zariadenia, ktoré sa nachádzali na fotografiách založených v predložennom súdnom spise a ktoré majú korešpondovať s fotografiami predloženými v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9C/46/2019 nie je zrejmé, ktoré z nich vlastne mali byť zariadeniami žalobcu a ktoré z nich mali byť reklamnými zariadeniami spoločnosti VEGO M s.r.o. Zároveň tvrdenie, že žalobca preukázal, že ohnuté a zničené tyče sa nachádzali už na pozemku spoločnosti Kalina-Kov s.r.o., ktorá zabezpečovala vykonanie odstránenia reklamných zariadení tiež neboli preukázané, pretože z výpovedí svedkov vyplynulo, že 2 fotografie boli vykonané na pozemku Kalina-Kov s.r.o. a tie však nezachytávali zničené tyče a 3 fotografie, na ktorých sa nachádzali ohnuté, prípadne narušené tyče boli urobené v priestoroch žalobcu, kde mohol odfoťiť akékoľvek tyče, nielen tyče, ktorých odstránenie zabezpečil žalovaný. Fotografiami sa tak nepodarilo preukázať žalobcovi svoje tvrdenie, že zo spoločnosti Kalina-Kov s.r.o. prevzal poškodené zariadenia. Rovnako sa mu nepodarilo túto tvrdenú skutočnosť preukázať výpovedami svedkov, naopak z výpovedí svedkov P., M. a B. vyplýva, že pri demontáži zariadení nedošlo k poškodeniu súčastí reklamného zariadenia a ani z výpovedí svedkov E. a J. nie je možné vyvodiť, že by oni sami vedeli stotožniť, či tie zariadenia, ktoré podľa vlastného vyjadrenia preberali ako ohnuté alebo poškodené vôbec boli tými zariadeniami, ktoré patrili žalobcovi, alebo či patrili spoločnosti VEGO M, s.r.o.. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní ani nepreukázal, že by práve tie dve reklamné zariadenia, ktoré boli odstránené v katastri Obce Zlaté Moravce boli zničené alebo poškodené. Keďže uvedená skutočnosť nebola preukázaná, nebol dôvod ďalej sa zaoberať škodou.

52. Nad rámec uvedeného však odvolací súd konštatuje, že k výkonu odstránenia stavieb došlo v dôsledku zákonného poverenia v zmysle Stavebného zákona. Nútená demontáž reklamných zariadení je vykonávaná práve preto, že vlastníkom reklamného zariadenia postaveného bez stavebného povolenia toto umiestňuje na cudzom pozemku, čím zasahuje do právom chránených záujmov iných subjektov. Preto aj prípadné poškodenie odstraňovanej stavby, ktoré by bolo následkom zákonom upravenej povinnosti ju odstrániť by nemohlo zakladať nárok na náhradu škody v tom zmysle, v akom sa toho domáha žalobca. Ak by to chcel súd pripodobniť odstráneniu neoprávnenej stavby - domu, ktorý by bolo treba zbúrať, pretože by sa neoprávnene nachádzal bez povolenia na pozemku inej osoby, pri búraní domu tak isto dôjde k jeho zničeniu, a je to následok práve protiprávneho správania vlastníka neoprávnenej stavby. Rovnako v prípade odstránenia reklamnej stavby ide o odstránenie následkov porušenia zákonnej povinnosti vlastníkom neoprávnenej stavby. V takomto právnom vzťahu má subjekt, ktorý odstráni neoprávnenú stavbu nárok na vrátenie nákladov odstránenia reklamnej stavby od vlastníka neoprávnenej stavby, avšak vlastníkom, ktorý sám porušil zákon a ktorému vznikla škoda práve v dôsledku toho, že on sám porušil zákon, nárok na náhradu hodnoty odstránenej stavby nemá. Takáto konštrukcia by úplne poprela účel a zmysel ustanovení Stavebného zákona o odstraňovaní nepovolených reklamných stavieb. Zároveň však treba zdôrazniť, že v konaní ani nebolo preukázané, že by postup osôb zabezpečujúcich odstránenie stavby prostredníctvom zamestnancov spoločnosti Kalina-Kov smeroval k znehodnoteniu demontovaných stavieb s výnimkou odpílenia hrdzavých šróbov, ktoré pri výpovedi svedkov zistené bolo.

53. Žalobca v odvolaní namietol, že okresný súd nevykonával výsluch navrhnutého svedka L. J.. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré sporové strany navrhnu, ale vykonáva iba tie dôkazy, pri ktorých je zrejmé, že sú spôsobilé objasniť skutkový stav alebo odstrániť prípadné rozpory v tvrdeniach sporových strán. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Q. J. sa nezúčastnil ani odstraňovania stavby, ktorú zabezpečovali zamestnanci spoločnosti KALINA-KOV s.r.o. a nezúčastnil sa ani odovzdania demontovaných reklamných zariadení žalobcovi. Z uvedeného vyplýva, že by sa nevedel relevantným spôsobom vyjadriť k tvrdeniam žalobcu, tieto by nevedel ani potvrdiť, ani poprieť. Skutočnosť, že žalobca chcel vedieť, v akom právnom vzťahu sa Q. J. nachádza vo vzťahu k žalovanému, nie je dôvodom na to, aby bol vykonaný výsluch Q. J.. Navyše žalovaným sám objasnil vzájomný vzťah medzi žalovaným Q. J. a spoločnosťou KALINA-KOV s.r.o. Tento však nebol pre predmet sporu relevantný, pretože žalovaný ako združenie vlastníkov reklamných stavieb registrované podľa Stavebného zákona je oprávnený zabezpečiť odstránenie týchto stavieb a pokiaľ tak vykoná prostredníctvom tretích osôb, takémuto postupu Stavebný zákon nebráni.

54. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav, na ktorý aj správne aplikoval ustanovenia právnych predpisov, svoj myšlienkový postup odôvodnil v zmysle Civilného sporového poriadku tak, že je zrejmé, akými úvahami bol vedený pri rozhodnutí, v zmysle ktorého návrh žalobcu zamietol.

55. Odvolací súd je odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný, preto rozhodnutie okresného súdu preskúmaval výlučne v zmysle dôvodov, uvedených žalobcom v odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal. Vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok, ktoré preskúmava odvolací súd aj keď neboli v odvolaní uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP) odvolací súd v konaní nezistil.

56. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

57. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému voči žalobcovi, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

58. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).